

A Régiók Bizottsága véleménye – Romaintegrációs stratégiák

(2014/C 114/12)

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések: az integráció ösztönzése és a diszkrimináció elleni fellépés

1. üdvözli az Európai Bizottság közleményét, amely kézzelfogható bizonyítéka az Európai Unió azon elkötelezettségének, hogy a nemzeti integrációs stratégiákon keresztül ösztönözni kívánja a roma közösségek integrációját⁽¹⁾ és fel kíván lépni az e közösségek által gyakran tapasztalt diszkrimináció ellen;
2. emlékeztet arra, hogy az Európában becsült 10–12 milliós népességgel (ebből 6 millió személy az EU-ban él) a romák alkotják Európa legnagyobb etnikai kisebbségét. A romák többsége európai uniós polgár;
3. az egyes tagállamokban és régiókban eltérő a roma népesség nagysága, valamint a romák társadalmi és gazdasági helyzete; ezért a romák társadalmi befogadásával kapcsolatos tagállami megközelítéseket az egyes tagállamokban fennálló körülményekhez és szükségletekhez kell igazítani, többek között olyan szakpolitikák elfogadásával vagy végrehajtásuk folytatásával, amelyek szélesebb összefüggésben foglalkoznak a marginalizált és a hátrányos helyzetű csoportokkal, köztük a romákkal;
4. úgy véli, hogy az uniós intézmények és a tagállamok közös felelőssége a romák társadalmi befogadásának és integrációjának javítása. Emlékeztet arra, hogy a romákkal szembeni diszkrimináció, előítéletesség és társadalmi kirekesztés elleni fellépés szerződéses kötelezettség és jogi követelmény,⁽²⁾ a faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, koron, nemi és szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetéssel szembeni fellépés szempontjából. Ezért határozottan elítéli a roma közösségek elleni diszkrimináció bármilyen formáját;
5. kijelenti, hogy az éppen a törvényesség elvének a roma közösség tekintetében történő védelmét és ösztönzését célzó tagállami politikáknak semmiképpen sem szabad megkérdőjelezniük vagy kifejezetten megtagadniuk e közösség (nem hontalan) tagjaitól, akik valamely tagállam állampolgárai, az európai polgársághoz való jogot; sajnálja a megkülönböztetés nélkül ellenük indított kitoloncolási eljárásokat, amelyek eleve a befogadási lehetőségek kizárásával járnak, és elutasítanak minden integrációs célkitűzést; felhívja ezért az EU-t a kérdés tisztázására;
6. elítéli az érzékelt kulturális különbözőségek alapján születő sztereotípiákat és a közszolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférést. Megerősíti, hogy támogatja az Európai Bizottságnak azokat az erőfeszítéseit, amelyek az integrációs stratégiák sikeres végrehajtása előfeltételeinek meghatározásával kezelni kívánják azokat a problémákat, amelyekkel a roma közösségek szembesülnek a szegénység, a munkaerő-piaci korlátok, valamint a lakhatáshoz és egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés tekintetében. Javasolja, hogy a fenti problémák tartós megoldatlansága miatt ezeket az erőfeszítéseket fokozzák, többek között a regionális és helyi önkormányzatok felelős szerepvállalásának erősítése révén;
7. hangsúlyozza, hogy az integráció kétoldalú folyamat. Ezt szem előtt tartva a romákat képviselő szervezeteknek tájékoztatniuk kellene a roma közösségeket arról, hogy milyen előnyeik származhatnak abból, ha megfelelően beilleszkednek a fogadó országba, továbbá arról, hogy annak lakosaiként milyen kötelezettségek hárulnak rájuk;
8. támogatja, hogy az Európai Bizottság fontossági sorrendet állapítson meg az integrációs stratégiák sikeres végrehajtása szempontjából fontos néhány strukturális előfeltétel – nevezetesen a helyi és regionális önkormányzatokkal való szorosabb együttműködés és az arányos pénzügyi források elkülönítése – vonatkozásában;

Az EU stratégia végrehajtása

9. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a roma közösségeknek otthont adó tagállamok számára határozzon meg világos és mérhető célkitűzéseket és mutatókat a négy pillér esetében tapasztalható haladás nyomon követésére, a helyi és regionális önkormányzatokkal való együttműködést is ideértve;

⁽¹⁾ A közleménnyel összhangban a „roma” kifejezés itt több különböző csoportra vonatkozik (például roma, szinti, kalo/kale, cigány, romničel, beás, askáli, egyiptomi, yenis, dom, lom), és kiterjed az úgynevezett vándorló csoportokra („travellers”) is.

⁽²⁾ A Tanács 2000/43/EK irányelve (2000. június 29.) a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról.

10. ismét kiemeli annak jelentőségét, hogy a tagállamok átfogó, több ágazaton átívelő és koordinált integrációs stratégiákat vezessenek be. Az uniós keretstratégia által azonosított főbb szakpolitikai területek ugyanis egymással szorosan összefüggenek. Az EU és a tagállamok képtelenek minden problémát felülről lefelé irányuló, a roma közösségeket felső szintről ösztönözni igyekvő stratégiákkal megoldani, ezért valamennyi szint minden szereplőjével együtt kell működniük;
11. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy hozzon létre egy stabilabb nyomonkövetési mechanizmust a roma közösségeknek otthont adó tagállamok számára meghatározott célkitűzések terén elért haladás hatékonyabb értékelésére, valamint hogy tegyen ajánlást az ilyen tagállamok által meghozandó gyakorlati intézkedésekre;
12. sajnálattal fogadja, hogy az európai bizottsági dokumentum alig érinti a romaintegrációs erőfeszítéseket az újabb tagállamokban, valamint a tagjelölt és potenciális tagjelölt országokban, amelyek közül néhányban jelentős olyan roma népesség él, amely sürgős támogatásra szorul. Helyzetük részben vagy egészben a marginalizáció és a diszkrimináció következtében állt elő;
13. felkéri az EU tagjelölt és potenciálisan tagjelölt országait arra, hogy folytassák a diszkriminációellenes jogszabályok elfogadását, helyi és regionális önkormányzataikkal közösen fejlesszék tovább, illetve vizsgálják felül saját nemzeti romaintegrációs stratégiáikat, valamint egészítsék ki ezeket mérhető célkitűzésekkel és az eredmények rendszeres közlésének kötelezővé tételére vonatkozó rendelkezésekkel;
14. üdvözli a romaintegrációs nemzeti kapcsolattartó pontok hálózata létrehozásának gondolatát, annak érdekében, hogy elősegítsék a többoldalú tapasztalatszerét, az egymástól való tanulást és az együttműködést; szükségesnek tartja a helyi és regionális önkormányzatok és a civil társadalmi szervezetek képviselőinek bevonását a hálózatba. E platformnak az EU tagjelölt és potenciális tagjelölt országainak képviselőit is magában kellene foglalnia;
15. elismeri a Helyi és Regionális Önkormányzatok Kongresszusának (Európa Tanács) munkáját, nevezetesen „A romák helyzete Európában: kihívás a helyi és regionális önkormányzatok részére” című állásfoglalását.⁽³⁾ Arra kéri az uniós intézményeket, hogy a romák helyzetének javítása érdekében szorosabban működjenek együtt az Európa Tanáccsal, ideértve a nemrégiben létrehozott „Városok és régiók európai szövetsége a romák befogadására” elnevezésű kezdeményezés és az igen sikeres „Dosta!” kampány támogatását is;
16. arra kéri a tagállamokat, hogy a nemzeti jog, és különösképpen a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezmény értelmében biztosítsák a romák védelmét;⁽⁴⁾
17. szükségesnek tartja, hogy a romákkal kapcsolatos politikák, stratégiák és finanszírozások ne csak a megtelepedett roma népességet, hanem a más tagállamokból és a harmadik országokból érkező migráns romákat is kifejezetten foglalják magukban;
18. javasolja, hogy az Európai Bizottság kérje fel a tagállamokat, valamint a helyi és regionális önkormányzatokat arra, hogy hozzanak létre mentorprogramokat annak érdekében, hogy biztosítsák a romák és a hatóságok közötti kapcsolatokat és bővítsék a romák számára megnyíló munkalehetőségeket;
19. aláhúzza, hogy a civil társadalom szerepe nem szorítkozhat a pusztán konzultációra, hanem ki kell terjednie a nemzeti stratégiák végrehajtásában és ellenőrzésében történő aktív szerepvállalásra is;
20. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a romaintegrációval kapcsolatos politikák és stratégiák kialakításakor a kormányzat minden szintjén be kell vonni a roma közösségek képviselőit;
21. elismeri, hogy a roma nők a diszkrimináció többféle formájával is szembesülnek, és azt ajánlja a helyi és regionális önkormányzatoknak, hogy e kérdés kezelése érdekében – többek között a prevenció és integrációs programokban való aktív és felelős szerepvállalásukat elősegítő stratégiák kidolgozása révén – működjenek együtt a nemzeti kormányzati ügynökségekkel és a civil társadalommal;

Finanszírozás

22. határozottan üdvözli az Európai Bizottság azon ajánlását, hogy kifejezetten építsék bele a romaintegrációt a 2014–2020-as programozási időszak partnerségi megállapodásaiba;

⁽³⁾ 333. sz. kongresszusi állásfoglalás, 2011. október (<https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1855297>).

⁽⁴⁾ Európa Tanács, 1995 (www.coe.int/t/dghl/monitoring/minorities/).

23. „dinamikusabb megközelítést” tart szükségesnek az Európa különböző részein jelentkező különböző szükségletek jobb kezelését célzó források elosztásakor annak érdekében, hogy hatékony támogatást biztosítsanak az átlagoshoz képest nagyobb arányú roma népességgel és/vagy jelentős roma bevándorlással jellemezhető régióknak; szükségesnek tartja továbbá azon helyi és regionális önkormányzatok egyértelmű, tartós és dinamikus támogatását, amelyek már megkezdték a roma nép fejlesztését és ösztönzését célzó konkrét projektek végrehajtását, vagy még csak tervezik ezt;

24. megismétli, hogy megfelelő forrásokat kell biztosítani azoknak a helyi és regionális hatóságoknak, amelyek a gyermekvédelemhez, a gyermekgondozáshoz és az oktatáshoz való jog előmozdításához kapcsolódó politikáikon keresztül stratégiai szerepet játszanak a roma gyerekek óvodai és iskolai befogadásának biztosításában;

25. úgy véli, hogy a romákat képviselő vagy támogató civil társadalmi szervezeteknek jobb hozzáféréssel kell rendelkezniük az állami támogatásokhoz (az EU alapokat is ideértve) integrációs politikák kidolgozásához és végrehajtásához;

26. javasolja, hogy hatékonyabban hangolják össze a romaintegráció előmozdítását célzó különböző finanszírozási lehetőségekből származó forrásokat. Ez a tematikus megközelítés rendkívül hasznos lenne a jelentős roma népességgel rendelkező helyi és regionális önkormányzatoknak az új kihívások hatékony kezelésében és a romák kirekesztését megelőző korai lehetőségek biztosításában, emellett pedig a helyi közösségekkel való kapcsolatok ösztönzésében;

27. aláhúzza, hogy az uniformizált politikák kontraproduktívak lehetnek. Az egyéneken alapuló, valamint az egyéni kezdeményezések bátorítására, ösztönzésére és díjazására – különösen a foglalkoztatás és az önfoglalkoztatás terén – figyelmet fordító romapolitikák eredményesebbek lesznek. E kezdeményezések irányulhatnak például az egyének és a családok rendszeres profilalkotására és képzésére, továbbá az új vállalkozások és az oktatás támogatására, különös figyelmet szentelve a tehetséges roma diákoknak;

Gyermekek és oktatás: az integráció kulcsfontosságú eleme

28. megállapítja, hogy a roma népesség fiatal; 35,7%-a 15 évesnél fiatalabb, míg az átlagos EU népesség esetében ez az arány 15,7%; a romák körében az átlagos életkor 24 év, míg EU-szerte ez a mutató 40 év. A dolgozó korú romák jelentős többsége nem rendelkezik megfelelő képzettséggel ahhoz, hogy tartós munkát találjon, ami kiemeli annak fontosságát, hogy beruházzanak a roma gyerekek oktatásába, hogy ezáltal lehetővé tegyék számukra a munkaerő-piacra való későbbi sikeres belépést, és társadalmi integrációjukat;

29. úgy véli, hogy ahhoz, hogy bármilyen integrációs program sikeresnek bizonyuljon, a többség célirányos oktatására helyezett hangsúly legalább annyira fontos, mint a kisebbség oktatása;

30. megismétli, hogy az integráció holisztikusabb megközelítésére van szükség, és a szülők alapvető írás-olvasási és számolási készségeinek biztosítását javasolja megoldásként arra, hogy ugyanezen képességeket más gyermekekhez hasonlóan maguknál a roma gyerekeknél is kifejlesszék;

31. követeli, hogy vessenek véget a szegregációs gyakorlatnak, annak, hogy a roma gyerekeket a tanulási nehézségekkel bíró gyermekeket oktató iskolákba helyezik el, valamint a többségi iskolákban folyó szegregációnak is;

32. úgy véli, hogy az előnyös megkülönböztetési gyakorlatokat csak a lehető legóvatosabban és csupán korlátozott mértékben szabad bevezetni, hogy ne sérüljenek az esély- és jogegyenlőség elvei;

33. úgy véli, hogy fellépések szükségesek a tanárok és a diákok arra való oktatásának előmozdítása érdekében, hogy toleránsabbak legyenek a romák tekintetében;

34. kiemeli, hogy az iskolai szegregáció elkerülendő, és az integrált oktatásnak kell a normává válnia, hogy megelőzhető legyen a kirekesztődés és a többségtől való elkülönülés. Emellett maguknak a romáknak is aktív szerepet kell játszaniuk az ellenségesség falainak lerombolásában azáltal, hogy a szülők részt vesznek az iskolai és azt megelőző oktatásban;

35. úgy véli, hogy a roma gyermekek marginalizálódásának és kirekesztésének elkerüléséhez már igen korai gyermekkorban be kell avatkozni, azaz biztosítani kell az iskolás korúnál fiatalabb gyermekek oktatását és gondozását;

36. úgy véli, hogy több roma tanár és pedagógiai asszisztens alkalmazásával számottevően mérsékelhetőek lennének az etnikai feszültségek az iskolákban;
37. oszti az abbéli aggodalmakat, hogy a roma gyerekeket bármely más európai kisebbségi csoportnál jobban fenyegeti a mélyebb és rendkívüli szegénység kockázata;
38. felszólítja a tagállamokat, hogy fogadjanak el hatékony stratégiákat a gyermekmunka és a kiskorúak koldulása elleni küzdelem érdekében, az elrendezett vagy kiskorúak közötti, illetve velük való házasságok ellen, valamint az embercsempészet elleni hatékonyabb fellépés céljából;
39. emlékeztet a romákkal kapcsolatos korábbi véleményeire,⁽⁵⁾ amelyek hangsúlyozták, hogy teljes mértékben be kell vonni a helyi és regionális önkormányzatokat és a roma közösségeket a nemzeti romaintegrációval és a társadalmi befogadással kapcsolatos politikák alakításába;

A helyi és regionális önkormányzatok szerepe és bevonása

40. megerősíti, hogy a helyi és regionális önkormányzatok jelentik azt a kormányzati szintet, amely a legnagyobb felelősséggel bír a roma népesség integrációját tekintve;
41. hangsúlyozza, hogy csak a valamennyi érdekelt fél – a civil társadalmi szervezeteket és a helyi és regionális önkormányzatokat is ideértve – közötti jól bevált munkakapcsolatok vezethetnek hatékony romaintegrációs stratégiák kialakításához. Úgy véli, hogy a jelenlegi fentről lefelé irányuló megközelítés nem hozott kielégítő eredményt;
42. véleménye szerint a romák migrációja mellett, hogy megváltoztatja a roma népességek jellemzőit és a helyi területeken jelentkező társadalmi kirekesztéssel kapcsolatos tapasztalataikat, az integrációhoz vezető más intézkedési modelleket tesz szükségessé, így a központosított „egy megoldás mindenkinek” stratégia valószínűsíthetően sikertelen marad. Ezért úgy véli, hogy a nagyobb mértékben decentralizált megközelítés hatékonyabb lenne a kérdés kezelésére;
43. azt javasolja, hogy a romaintegrációs stratégiák legyenek koherensek az EU-nak a szegénység, valamint a társadalmi és gazdasági kirekesztés csökkentésére irányuló stratégiáival, és kéri, hogy helyi és regionális szinten – konkrét, mérhető célok alapján – dolgozzanak ki és hajtsanak végre egyedi programokat és kezdeményezéseket;
44. aggodalommal figyeli, hogy csak 20 tagállam vonta be a helyi és regionális önkormányzatokat a nemzeti romastratégiák végrehajtását célzó strukturált párbeszédbe, és csak 12 tagállam támogatta a helyi önkormányzatok közötti tapasztalatcserét és együttműködést, valamint hogy csak 15 tagállam különített el forrásokat a romaintegrációra a helyi és regionális önkormányzatok számára. Arra kéri ezért a tagállamok kormányait, hogy aktívabban vonják be a helyi és regionális önkormányzatokat a nemzeti romaintegrációs stratégiák kialakításába;
45. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a romák kirekesztése és az ellenük irányuló rasszizmus elleni küzdelmet, egyrészt azzal, hogy a tagállamok civil társadalmában tudatosítják a romaintegráció társadalmi és gazdasági előnyeit, másrészt pedig azzal, hogy a romákat fogékonyabbá teszik saját jogaikra és kötelességeikre;
46. úgy látja, hogy a pénzügyi támogatások megvonásához hasonló büntetéseknek részét kell képezniük minden, közfinanszírozásban részesülő rendszernek és kezdeményezésnek. E szankciók azonban csak akkor lennének foganatosítandók, ha az elfogadott magatartási normákat megszegik, vagy törvényeket sértenek. Ösztönzendők ugyanakkor azok az erőfeszítések, amelyek az államtól való hosszú távú függés mérséklését célozzák azáltal, hogy javítják a romák foglalkoztatási helyzetét, és emellett előmozdítják a munkanélküliségi segélynél nagyobb jövedelmet biztosító fizetett munkavégzést;
47. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen közzé részletesebb adatokat arról, hogy a helyi és regionális önkormányzatok hogyan működnek közre a nemzeti romastratégiák végrehajtásában;
48. kéri, hogy a párbeszéd megerősítésére és a közreműködés biztosítására valamennyi tagállamban hozzanak létre helyi és regionális önkormányzati kapcsolattartó pontokat;
49. arra kéri a kormányhivatalokat, hogy támogassák és mozdítsák elő a felnőtteket célzó oktatási és képzési programokat annak érdekében, hogy a roma lakosság olyan konkrét képességekre tegyen szert, amelyek iránt kereslet van. A magánszektor be kell vonni az ilyen képzési programok előkészítésébe és működtetésébe. Az idénymunka-szerződések például eredményes és törvényes eszközt jelenthetik annak, hogy a roma kisebbség munkához jusson a szabadpiacon;

⁽⁵⁾ „A nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszere 2020-ig” (CdR 247/2011 fin); „A romák társadalmi és gazdasági integrációja Európában” (CdR 178/2010 fin)

50. megerősíti annak jelentőségét, hogy megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokat kell a helyi önkormányzatok részére biztosítani ahhoz, hogy a romaintegrációs stratégiák végrehajtásának valamennyi szakaszában hatékonyan közre tudjanak működni;

Szubszidiaritás és arányosság

51. korábbi véleményében⁽⁶⁾ az RB a következőképpen értékelte az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében található meghatározás értelmében vett szubszidiaritás és arányosság elvének tiszteletben tartását:

- az Európai Bizottság közleménye összhangban van a szubszidiaritás elvével, mivel az európai roma közösség határokon átnyúló jellege és az e közösség által Európa különböző régióiban elszenvedett társadalmi kirekesztés közös vonásai következtében uniós szinten valósíthatók meg a leghatékonyabban a javasolt intézkedések;
- a javasolt intézkedések nem hoznak létre új jogi eszközöket, mivel egyrészt a nyitott koordinációs módszer keretébe tartoznak, másrészt közülük sok már hatályban levő jogszabályokra épül, ami megfelel az arányosság elvének.

II. AJÁNLÁSOK AZ AJÁNLÁSTERVEZET (COM(2013) 460 final) MÓDOSÍTÁSÁRA

1. módosítás

4.2. pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Nemzeti stratégiáik felülvizsgálatába, kezelésébe, végrehajtásába és nyomon követésébe be kell vonniuk a regionális és a helyi hatóságokat, valamint a helyi civil társadalmat. A partnerségi megállapodások, valamint az európai strukturális és beruházási alapokból társfinanszírozott operatív programok tekintetében a fontos érdekeltek bevonására is szükség van. A központi és a helyi hatóságoknak folyamatosan együtt kell működniük a stratégiák végrehajtása során. Ennek érdekében a tagállamoknak megfelelő finanszírozást kell elkülöníteniük a helyi hatóságok számára, hogy megkönnyítsék célzott szakpolitikai csomagok helyi szintű végrehajtását.	Nemzeti stratégiáik felülvizsgálatába, kezelésébe, végrehajtásába és nyomon követésébe be kell vonniuk a regionális és a helyi hatóságokat, valamint a helyi civil társadalmat. A partnerségi megállapodások, valamint az európai strukturális és beruházási alapokból társfinanszírozott operatív programok <u>kidolgozása és végrehajtása</u> tekintetében a fontos érdekeltek bevonására is szükség van. A <u>központi nemzeti, regionális</u> és a helyi hatóságoknak folyamatosan együtt kell működniük a stratégiák végrehajtása során. Ennek érdekében a tagállamoknak megfelelő finanszírozást kell elkülöníteniük a <u>regionális és/vagy</u> helyi hatóságok számára, hogy megkönnyítsék célzott szakpolitikai csomagok <u>regionális és/vagy</u> helyi szintű végrehajtását.

2. módosítás

4.7. pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A tagállamoknak megfelelő felhatalmazást, pénzügyi és humán erőforrásokat kell biztosítaniuk a romaintegrációs nemzeti kapcsolattartó pontok számára ahhoz, hogy azok nemzeti és helyi szinten hatékonyan koordinálhassák a romaintegrációs szakpolitikák több ágazatra kiterjedő végrehajtását és nyomon követését. Gondoskodniuk kell arról, hogy a vonatkozó szakpolitikák meghatározásával, finanszírozásával és végrehajtásával kapcsolatos döntéshozatali folyamat során kikérjük a romaintegrációs nemzeti kapcsolattartó pontok véleményét. A romaintegrációs nemzeti kapcsolattartó pontoknak elő kell segíteniük a roma civil társadalom részvételét és bevonását a romaintegrációs stratégiák és helyi cselekvési tervek végrehajtásába.	A tagállamoknak megfelelő felhatalmazást, pénzügyi és humán erőforrásokat kell biztosítaniuk a romaintegrációs nemzeti kapcsolattartó pontok számára ahhoz, hogy azok nemzeti, <u>regionális</u> és helyi szinten hatékonyan koordinálhassák a romaintegrációs szakpolitikák több ágazatra kiterjedő végrehajtását és nyomon követését. Gondoskodniuk kell arról, hogy a vonatkozó szakpolitikák meghatározásával, finanszírozásával és végrehajtásával kapcsolatos döntéshozatali folyamat során kikérjük a romaintegrációs nemzeti kapcsolattartó pontok véleményét. A romaintegrációs nemzeti kapcsolattartó pontoknak elő kell segíteniük a roma civil társadalom részvételét és bevonását a romaintegrációs stratégiák és <u>a regionális vagy helyi cselekvési tervek végrehajtásába. A romaintegrációs nemzeti kapcsolattartó pontoknak világosan azonosíthatóknak kell lenniük, az interneten is.</u>

⁽⁶⁾ CdR 247/2011 fin.

3. módosítás

5.4. pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A fentiek alapján a Bizottság szoros figyelemmel kíséri a helyzetet, és három évvel annak elfogadása után megvizsgálja, hogy szükség van-e az ajánlás felülvizsgálatára vagy frissítésére.	A fentiek alapján a Bizottság szoros figyelemmel kíséri a helyzetet, és három évvel <u>30 hónappal</u> annak elfogadása után megvizsgálja, hogy szükség van-e az ajánlás felülvizsgálatára vagy frissítésére.

Indokolás

Ha az Európai Bizottságnak egy év alatt, vagyis 2016 júniusáig kell értékelnie ennek az ajánlásnak a végrehajtását, felmerül annak a kockázata, hogy az esetleges következtetések nem épülnek be a strukturális alapokról szóló rendeletek félidei felülvizsgálatába.

Kelt Brüsszelben, 2013. november 28-án.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO